

נב:

ארבע מיתות פרק שביעי סנהדרין

מסורת השי"ס

[illegible]

גליון השי"ס

במסגרת איש פרט יקטן.
צ"ע פקחים דף לא ע"ב
תוס' ד"ה איש קדושין דף
ט ע"א תוס' ד"ה למעוטי.
ערכין דף ג ע"א תו' ד"ה
למעוטי:

לעזי רש"י

קטרי"ל (הטריי"ל). עורף.

מוסף רש"י

ולא מדרכי האמורי.
לחיות מדרכי האמורי לחיות
ללא תעשה כמעשיהם (ע"ז
יא.) ואתה תבער, כתר
עריפה כתיב (כתובות לז.).
מיתה יפה, כסיף ומלך
הסימנים שחית מהר (סו.:

עו חננאל (רבי)

[illegible]

לחם תלמיד וכו'. משום דלירי בעדת קרם נקט לה שהיו תלמידי חכמים כדכתיב (במדבר טו) נשיא עדה קריא מועד אנשי סם ועל סם שיתם אותו רשע כשנהנו ממנו והקלו בעניו להשיאם ולהחזיק ידו במחלוקת ולמרוד בהקב"ה: **בתפלה.** בעירו מהנבט כבדורו שאין

מִלִּי וְהָיָה יָדְךָ עֲשִׂי: נִשְׁמַע לְךָ כְּשֶׁ
בְּרִית הַחֲדָשִׁים הַיּוֹם שֶׁכָּתוּב
הָאֲמֹרָאִים: עֵשָׂה בְּדָרֶךְ מִסְּנֵה.
לְחַמֵּד לְעֵל (וְשֵׁל) שִׁרְמַת בִּיד פְּתִילָה שֶׁל
זָכָר הָיָה: וְעֵשָׂה בְּדִסְתָּיָה. שֶׁאֵין
בִּיד מִמֵּינִי אֵלָּה בּוֹמֵל בְּשֵׁטַת בְּהִימָה
בְּעוֹד סִנְהֶדְרִין וְהִנֵּהם לְשֵׁטַת הַנְּגִיטָה
וְהִנֵּהם אֶף בְּחוֹל בְּדָמָרְמִין בְּחִסְתָּה
מִדּוֹת (דף ע"ט:): עַל לְדוֹקִיָּם.
וְדוֹשִׁינִי מִקְרָה כְּכִנּוּי: סִיָּה רַבִּי
אֶלְעָזָר לַחֲמִימִים בְּתַמְהִי בְּדָמָרְמִין
בְּחִסְתָּהֵם לְשִׁמְעַת שְׂרָאָה מַעֲשֵׂה זֶה
מִגְדֵּל וְסִיָּה אֶהְדְּרוּ לִיה לֹא הָיָה בִּיד
בָּקִי: וְסִיָּה. לְדָק מִבְּיֹאֵל הָיָה מִן
הַקֵּטָן אֶהְדְּרוּ לִיה: אֲמַר לָהּ כְּשֶׁאֵין
בָּהּ. מַעֲשֵׂה שְׂרָאָה בְּגִדְלָהּ וְלֹא אֶשְׁכַּח
וְכִי לְדָמְרִי לִיה לֹא הָיָה בִּיד אֶתָּה
זֶה: וְהִדָּר אֲמַר לָהּ מַעֲשֵׂה שְׂרָאָה
בְּקִטְטָה: מִתְּנֵה נִיּוּל הוּא זֶה.
הַשֵּׁטָה שִׁמְעַת מִפְּנֵי שֶׁהָרִי מִשְׁעוֹד
וְיִשְׁלַל: עַן סִדְרָן. עַן עֵבֶה הַקִּיעַ
בְּחֶזֶק כְּמוֹ שֶׁנֶּפְתִּים: גַּמ' שׁוֹרֵפִים
עַל הַמִּלְכִּים. שִׁמְעוּ מִנּוֹחַ וְכִלִּי
שִׁמְשִׁין וְאֵין בָּהֶן מִשּׁוֹס דְּרִכִּי הָאֲמֹרִי:
אֵלָּה מִשּׁוֹס דְּרִכִּינִי שֶׁ שְׂרִישִׁי
בְּרִישִׁימִי שֶׁאֲמַר וְזִכְרוּהוּ בְּשִׁלּוֹם

וְהָיָה אִלָּא וְהָיָה אִלָּא
 בְּיָדָהּ קָטַן הָיִיתָ וְאָמַר
 וְיָהּ לִיָּה מִכְנִי שְׁלֵא הָיָה
 בְּקִי: **מִתְנִי'** מִצּוֹת
 תִּרְאֶשׁוּ בְּסִיף כִּדְרָךְ
 שְׁלֵא מִנְחִין אֶת רִאשׁוֹ
 וְגַם' תִּנְיָא ¹⁷אָמַר
 וְיוֹלֵת הִיא אֲבָל מָה
 וּרְבָנָן כִּיּוֹן דְּכִתְבִּי
 מָה הָכִי הָא דְּתִנְיָא
 וְהִכְתִּבִּי וּבִחְקוּתֵיהֶם
 וּבִמְשֻׁרְפֹת אֲבוּתִיךְ
 סִיף בְּאוֹרִייתָא לֹא
 הֵן הִנְהַרְגִין הָרֹצֵחַ
 הוּא ¹⁸לְפִי חֶרֶב אֵלָּא
 הוּא כְּשֶׁהוּא אוֹמֵר
 יִימָה זֶה ¹⁹סִיף אִימָא
 גִּיסְטָרָא אָמַר רַב
 כְּבִמְכּוּךְ בְּרוּר לֹא מִיתָה
 וְיִמָּרָה הוּא הִמָּלֵךְ

[illegible]

טענה דערב טתנה. ואף רבי אלעזר ז"ל דעווק נמי חזר בו:
בזמן שיש בהו ים שופט. המ"ל מדרשעין כפרק הנמקין
 (לקמן דף סו.) מלמד שהמקום גורס: **רבי** יהודה אושר גיורא
 יהוא וה. לא קרי ליה ביול אלא משום דכמיז ובחמקויהס לא מלכו
 (לקמן דף סו.)

למה תלמוד חכם ד
בתחלה דומה לקיתון
דומה לקיתון של
לקיתון של חרש כיו
תקנה אימרתא בת
הוא אקפה רב חס
ומורות ושרפה אמר
טעה ברבך מתנה
אל הכהנים הלויים
בימים ההם "בומן
בומן שאין כהן אין מן
ברכי צדוק מעשה ב
אמר רב יוסף בית ד
אמר להו והכי אהר
רבי אלעזר ברכי א
תנינן ומורכב על כ
בת כהן שזינתה ו
ושרפה אמרו לו ק
בריה מן הקטן שני מ
ברישא אילמא הא ק
א"ל כשהוא גדול ולא
כשהוא קטן ואשגחו
להו ברישא ואמרו
להו כשהוא גדול ואמ
בית דין של אותה שט
הוא מן המענין

שהמלכות עושה רבי יהודה ואמר ניוול הוא ^אלו ^אעל הסדן קוצץ בקופץ אמרו לו אין מיתה מגוללת
 להן רבי יהודה לחכמים אף אני יודע שמיתה ^בלא
 אעשה שהרי אמרה תורה ^בובחקותיהם לא תלכּוּ
 סייף באוריינא לא מינייהו קא גמרינן דאי לא ^אר
 שורפין על המלכים ולא מדרכי האמורי היכי שרפי
 תלכו אלא כיון דכתיב שריפה באוריינא דכתיבי
 ונא לא מינייהו קא גמרינן והכא נמי כיון דכתיבי
 מינייהו קא גמרינן והא דתנן באיך פירקין ^אאלו
 ואנשי עיר הנדחת בשלמא עיר הנדחת כתיב
 רוצח מנלן רתניא ^אנקם ינקם נקימה זו איני יודע
 והבאתי עליכם חרב נוקמת נקם ברית הווי אומר
 דבריו ליה מיברו לפי חרב כתיב ואימא דרעבי
 נחמן אמר רבה בר אבוח אמר קרא ^אואהבת לרעך
 יפה אשכחן דקטל עבדא בר חורין מנא לו ולא
 עבדא כסיף בר חורין בחנן ^אהניחא דאמרר
 חנן חמור מאי איכא למימר נפקא ליה ^אמדתניא
 הנקי מקרבך הוקשו כל שופכי דמים לעגלה ערופתא
 הצואר אף כאן כסיף ומן הצואר אי מה לרלן ^איכ
 כאן בקופץ וממול עורף אמר בר נחמן אמר רבה
 אהבת לרעך כמוך ברור לו מיתה יפה: ^אמתני
 ושהבית אתו חרב עד ארבעותיו ונתיב חרב

שְׁפָקוֹת אֵלֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְנִשְׁמַח בְּיָמֵינוּ כְּשֶׁנֶּחֱדָשׁ
עַל צִוְרוֹ זֶה מוֹשֶׁךְ אֶצְלוֹ זֶה מוֹשֶׁךְ אֶצְלוֹ עַד שֶׁנֶּחֱדָשׁ
רַבְּנָנוּ יֵי אִישׁ יִפְרֹט לְקַטֵּן יֵאֵשֶׁר יֵאָפֵף אֶת אִשֶּׁת
יֵאֵשֶׁת רַעְהוּ יִפְרֹט לְאִשֶּׁת אַחֲרִים יָמוּת יוֹמָת בְּחֻמֹּת
אֵינוֹ אֵלָּא בְּאֶחָת מִכָּל מִיתוֹת הָאֻמוֹת בְּחֻמֹּת
שֶׁנֶּאֱמַר מִיָּתָה בְּתוֹרָה סָתֵם אֵין אֹתָהּ רִשְׁאִי לְמוֹשֶׁכְּ
לְהִקָּל עֲלֶיהָ דְּרַבִּי רַבִּי יֵאֵשֶׁר רַבִּי יוֹנָתָן אוֹמֵר לֹא
כָּל מִיָּתָה הָאֻמּוֹרָה בְּתוֹרָה סָתֵם אֵינָה אֵלָּא חֲנָק
בִּידֵי שָׁמַיִם וְנֹאמַר מִיָּתָה בִּידֵי אָרֶם מִיָּתָה הָאֻמּוֹ
שֶׁאֵין בָּהּ רוּשָׁם אֶף מִיָּתָה הָאֻמּוֹרָה בִּידֵי אֶרֶץ מִיָּתָה
שְׂרִיפָה דְּהָאֻמּוֹר רַחֲמָנָא בְּתַּן בְּשָׂרִיפָה מְכַלֵּל דְּהָאֻמּוֹ

עין משפט
גר מצוה

[illegible]

יה אור השלם

[illegible]

יְבִינוּ חֲנֻנָאֵל

נמלים קטנים כלומר
שחטו הקטנים ושאר
הגדולים נושאו עזותיהן
אחריהן: **א"ל** אלעזר למה
תחת דומה כפי ע"ה
תחלה דומה לקוח של
הב ספר עמו דומה
לקוח של כסף נדנה
ממנו דומה לקוח של
חוש כיון שנשבר אין
תנה: אימרתא בת
שלי בת כרן שינתה הוא
אקפה חמא בר טובי

יוסף טען בחרי טענה בדרכ מתנה דאמר פתילה של אבר וטעה כהא דתניא ובאת אל הכהנים הליים יואל השומט אשר יהיה בימים ההם בזמן שישי כהן משרת לפני ה' יש משפט ובזמן שאין כהן אין משפט והאידינא כיון דליכא כהן דליכא בית אף אין כוהני משפט מות, איך אלעזר ב"ר צדיק מעשה